Duminică 30 August

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Joi 3 Septembrie

18-19 Rugăciune cu fraţii

Vineri 4 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Acţiunea Ghiozdanul

Ca şi biserică am vrea să ne alăturăm şi în anul acesta acţiunii iniţiate de surorile din Comunitatea Baptistă Timiş, care constă în colecţionarea de rechizite şi alte obiecte necesare pentru începutul noului an şcolar.

Scopul acţiunii este acela de a da o mână de ajutor familiilor nevoiaşe aflate în bisiericile mai mici din judeţ (şi nu numai). Astfel, se doreşte pregătirea unui ghiozdan (nou sau vechi, dar care să mai poată fi folosit) cu câteva din rechizitele de bază pentru începutul de an şcolar: diferite caiete (matematica, dictando, biologie, geografie, muzica), penar, ustensile de scris. Dumnezeu să binecuvinteze dorinta fiecăruia de a se implica în această formă de slujire!

Persoane de contact: sora Aurica Voichescu şi sora Cerasela Vrajitor.

Monaca Giuseppe – 30.08
Briscan Levi – 02.09
Fărcuţ Daniel – 02.09
Miculescu Ana – 02.09
Mitrescu Moise – 02.09
Opriţescu Ioan – 02.09
Pitic Danila – 02.09
Negrei Tiberiu – 03.09
Bledea Ioan – 04.09
Rîncu Ioan – 04.09
Bumb Ştefan – 05.09
Teşedan Marinela – 05.09

Haideţi să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune şi în post, pe fraţii şi surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ştefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziţie pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrţeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacţie:
Ionela Liuba, Simona Cocîrţeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creştină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrţeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timişoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

DRAGOSTE ŞI MILĂ

NR. 227 | 30 AUGUST

"Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi! Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!" (Matei 5,6.7)

Dumnezeu este iubire. Neprihănirea este sfinţenie sau asemănare cu Dumnezeu. "Cu cât Îl cunoaştem mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai înalt va fi idealul nostru în ceea ce priveşte caracterul şi cu atât vom tânji mai mult după asemănarea cu El." Nu este suficient să crezi că Isus nu a fost un impostor şi că religia Bibliei nu este doar o poveste iscusită. Nu este suficient nici să crezi că Isus poate să mântuiască.

Neprihănirea înseamnă a face ceea ce este drept, căci toţi vor fi judecaţi după faptele lor. Caracterele noastre se dau pe faţă prin ceea ce facem. Faptele arată dacă credinţa este sau nu adevărată. Duhul Sfânt îl ajută în mod permanent pe credinciosul consacrat să atingă desăvârşirea caracterului.

În strânsă legătură cu însetarea după neprihănire sunt mila şi curăţia inimii. Acela care manifestă compasiune faţă de cei săraci şi asupriţi manifestă milă faţă de unul dintre cei mai mici fraţi ai lui Hristos. Mica ne arată ce trebuie să facem: "Ţi s-a arătat omule, ce este bine, şi ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubeşti mila şi să umbli smerit cu Dumnezeul tău?" (Mica 6,8). Regula de aur este principiul milei faţă de alţii. Nu este suficient să rosteşti cuvinte, trebuie să faci fapte de milă (Matei 25,31-46).

Cuvinte amabile, priviri pline de simpatie, expresii de apreciere vor fi pentru mulţi dintre cei frământaţi şi singuri asemenea unui pahar cu apă rece pentru sufletul însetat. Un cuvânt de simpatie, o faptă de amabilitate vor ridica povara care apasă greu pe umerii obosiţi. Şi fiecare cuvânt sau faptă de bunătate neegoistă reprezintă o expresie a iubirii lui Hristos pentru omenirea căzută." Toţi aceia care manifestă milă vor primi, în cele din urmă, milă din partea milostivului Mântuitor.

Caracterul creştinului trebuie să se dezvolte în această viaţă.

devotional.ro

GRIJA DE FRAŢI

Epoca modernă a adus în inimile oamenilor multă teamă şi incertitudine. Astăzi am ajuns să-i cunoaştem foarte bine şi să-i îndrăgim pe aceia care au păşit în spaţiul cosmic, dar rămânem orbi faţă de suspinurile celor ce calcă alături de noi în praful pământului. Revistele ne spun totul despre "personalităţile" lumii, despre regi şi regine, despre actori şi cântăreţi, despre sportivi şi recordmeni, dar cine-i mai bagă în seamă pe aceia care n-au încăput încă sub lumina reflectoarelor?

Societatea citadină ne-a adunat în complexe de apartamente betonate, în care ne ducem existenţa ca în veritabile cazemate. Odinioară, când trăiam la sate sau la mahala, îi ştiam pe toţi cei de pe stradă. Astăzi nu ne mai cunoaştem nici măcar vecinii de palier. Am reuşit paradoxul de a ne aduna pentru a ne înstrăina şi mai mult unul de altul. Ne înghesuim în autobuz, în tramvaie, aşteptând la cozi sau pe stadioane, dar trăim singuratici, nebăgaţi în seamă de alţii şi neluându-i în seamă pe cei din jur.

Ceea ce-i şi mai trist, am ajuns să ne simţim singuri şi în Biserici. Avem săli spaţioase, coruri mari, orchestre numeroase, staţii de amplificare, dar nu ne mai auzim gemând unul pe celălalt şi nu ne mai cunoaştem. Am ajuns să confundăm calitatea cu cantitatea şi ne-am pierdut în eforturi dedicate lucrurilor exterioare. Suntem obosiţi, epuizaţi şi totuşi conştienţi că n-am facut înca ceea ce trebuie. Ceva lipseşte din viaţa noastră. Abundenţa exterioară ne-a sărăcit lăuntric. Trăim cu ochii pe ceas, cu mâna pe portofel şi cu inima rece şi golită de sentimente. Suntem avizi după filme şi cărţi de aventuri ieftine care să compenseze lipsa noastră de ataşament sentimental şi de participare. Ne obsedează rubricile de ştiri scandaloase, avem o curiozitate morbidă să aflăm ce fac alţii în casele lor, în familiile lor, în dormitoarele lor, dar nu găsim timp sau preocupare pentru vecinul de dincolo de perete, de gard sau de stradă. Ne trăim fiecare egoismul nostru îngust şi nedând nimic altora ne sărăcim în mod tragic pe noi înşine. Ce-i de făcut?

Eu cred că ne mai putem încă întoarce din drum şi că suntem chemaţi spre o altă formă de viaţă în care să ne simţim toţi membrii unei familii armonioase şi pline de iubire. Ghidul spre această binecuvântată realitate este Biblia. Ea ne cheamă pe toţi la picioarele unui singur Tată, numindu-ne fii de Dumnezeu şi fraţi unii cu alţii.

Din păcate, în ultimele decenii am fost învăţaţi de dascăli crescuţi la şcoala evoluţionismului crud şi competitiv. Ni s-a repetat până la obstinaţie că doar "cel mai tare supravieţuieşte" şi am fost îndemnaţi să strângem din dinţi şi să ascuţim "lupta de clasă". Ne-am bătut cu pumnii în vânt, bănuindu-ne reciproc şi denunţându-ne laş. Am fost obligaţi să ne sacrificăm pentru un viitor nebulos şi iluzoriu. Ni s-a răpit cerul şi credinţa în Dumnezeu şi am fost lăsaţi să credem că ne putem descurca singuri. Când ne-a ars seceta, ni s-au închis casele de rugăciune şi am fost împinşi prin muncă "voluntară" să săpăm canale de irigaţii. Ce a urmat se ştie ...

Eşecul societăţii dinainte de 1989 a lăsat urme adânci în fiecare dintre noi. Încercăm să scăpăm de nălucile lui, dar ne este şi mai greu să scăpăm de noi înşine. Trăim acum o perioadă de tranziţie între ceea ce am fost şi nu am vrea să mai fim şi ceea ce vom fi, dar nu ştim cum

arăta încă. Avem nevoie de o reeducare personală şi naţională. Dacă ea nu se va produce, prăbuşirea va continua, dureroasă şi păgubitoare. Nu putem reclădi o societate cu oameni prăbuşiţi lăuntric. Vidul lăsat de înlăturarea comunismului trebuie umplut cu un sistem de valori autentic. Astăzi ni se propun mai multe. Dintre toate însă, noi vrem să ne întoarcem la unul deja încercat şi cu rezultate garantate. Oriunde a fost aplicat acest sistem a dat naştere unei societăţi progresiste cu rezultate extraordinare. Tot ceea ce se numeşte astăzi civilizaţie, moralitate şi decenţă îşi are originea în valorile acestui sistem. Care este el?

Creştinismul!

O întoarcere la valorile lui este sinonimă cu întoarcerea "fiului risipitor" acasă. Chiar şi pentru cei ajunşi "la porci", Dumnezeu păstrează încă şi astăzi o casă primitoare, o haină nouă, un inel în deget, încăltăminte nouă şi ... o inima plină de iubire.

Dumnezeu ne-a creat să fim fiinţe sociabile. Chiar şi venirea noastră pe lume nu s-a făcut singură, ci ne-a legat de existenţa unor alte fiinţe. Pruncia şi copilăria noastră ne-au arătat cu prisosinţă că depindem de alţii şi că avem nevoie de căldura părtăşiei. Pe măsura trecerii anilor, am deprins aptitudini care ne pot ajuta să supravieţuim singuri, dar toată existenţa noastră continuă să fie influenţată de cei din jurul nostru.

Cum ne poate ajuta Biblia în toate acestea?

Mai întîi ar trebui să spunem că ea nu ne poate ajuta să schimbăm societatea, decât dacă acceptăm ca ea să înceapă această lucrare cu noi înşine. Societatea nu se poate schimba decât schimbând câte un om o dată, unul după celălalt. Şi această lucrare trebuie să înceapă cu mine şi cu tine.

Al doilea lucru pe care trebuie să-l spunem este că Biblia nu poate schimba pe nimeni. Ea ne poate doar conduce la Acela care ne-a creat, care ne-a căutat prin Isus Christos şi care vrea acum să ne reaşeze în armonia universală a întregii Lui creaţii: Dumnezeu. Biblia este doar atât: vocea prin care Dumnezeu îi cheamă pe oameni la Sine.

Introducere realizată de Daniel Brînzei

*****

Îndurarea şi mila, *de Max Lucado*

Starea noastră interioară se poate schimba, dar starea lui Dumnezeu nu. Noi ne putem răzgândi, dar Dumnezeu nu. Devotamentul nostru poate suferi, al lui Dumnezeu nu. Domnul este credincios, pentru că El nu se poate trăda pe Sine Însuşi. El e un Dumnezeu sigur. Şi pentru că este, noi putem afirma cu încredere ceea ce spune David în Psalmul 23: „Da, îndurarea şi mila mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele."

Care sunt acele cuvinte care urmează după „Da"? „Îndurarea şi mila". Dacă Domnul este păstorul care conduce turma, îndurarea şi mila sunt câinii care păzesc spatele turmei. Îndurarea ŞI mila. Nu doar îndurarea şi atât, pentru că suntem păcătoşi şi avem nevoie de milă. Nu doar mila şi atât, pentru că suntem slabi şi avem nevoie de îndurare. Avem nevoie de amândouă. Îndurarea şi mila - escorta cerească a turmei lui Dumnezeu. Dacă acest duo nu îţi reîmprospătează credinţa, încearcă aceste cuvinte: „în toate zilele vieţii mele".